

ת"פ 56760/02/15 - מדינת ישראל נגד איתמר סויסה (עציר)

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 56760-02-15 מדינת ישראל נ' סויסה(עציר)

בפני בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל - המאשימה ע"י ב"כ עו"ד
עינת מירז

נגד
איתמר סויסה (עציר) - הנאשמים ע"י ב"כ
עו"ד שאול עזרא

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן הכולל שלושה אישומים, בעבירות הסגת גבול כדי לבצע עבירה, תקיפה והטרדה באמצעות מתקן בזק.

2. ביום 11.12.14, סמוך לשעה 03:00, נכנס הנאשם לבית משפחת המתלוננים כדי להפחיד או להקניט את המתלוננים. הנאשם פתח את דלת הכניסה שהיתה סגורה, אך לא נעולה, ניגש לחדר ההורים, פתח את הדלת שהייתה אף היא סגורה, אך לא נעולה ונכנס לתוך החדר. בשלב מסוים התעוררה אם המשפחה וראתה את הנאשם בתוך חדרה, צעקה ואז הנאשם ברח מהחדר ומהבית.

בשל כך הורשע הנאשם במסגרת האישום הראשון בעבירה של הסגת גבול כדי לעבור עבירה.

3. ביום 15.12.14, בשעות אחר הצהריים, תקף הנאשם את אבי המשפחה שאת גבול דירתה הסיג כפי שפורט לעיל. האב ובנו הלכו לסניף הדואר ובדרכם הבחין הבן בנאשם ופנה לאביו ואמר לו שזה האדם שפרץ לביתם. האב ניגש לנאשם ושאלו למה התפרץ לביתו, ובתגובה היכה הנאשם במכת אגרוף את האב בפניו.

בשל כך הורשע הנאשם בעבירת תקיפה.

4. ביום 15.12.14, סמוך לשעה 18:00, לאחר שנודע לנאשם, כי המתלוננים צפויים להתלונן נגדו במשטרה, התקשר לבן המשפחה מהטלפון הנייד שלו ואמר לו "אני מבטיח לך ישראל אתה ... אתה מת. אתה ילד מת. אחי

אתה לא חי... אחי... אתה כבר מת תכין מצבה", והכל באופן שיש בו כדי להפחיד ולהטריד את המתלונן. כמו כן אמר הנאשם למתלונן "ואם אתה תלך למשטרה יא בן שרמוטה, תגיד לאבא שלך שפתח סכסוך אהו שרמוטה". הנאשם הוסיף ואמר "אתה תהיה גבר, אתה תהיה גבר, תקשיב, תקליט גם את השיחה. תהיה גבר ואל תזמין משטרה. תהיה גבר". הנאשם אמר עוד למתלונן "אני גם פסיכופט... תהיה גבר... אל תלך למשטרה, אם תלך למשטרה, אתה פארש אהו שרמוטה".

בשל דברים אלה, הורשע הנאשם בעבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק.

5. יומיים לפני המועד שנקבע לשמיעת ראיות, הודיעו הצדדים על הסדר טיעון, אשר הוצג במועד שנקבע לשמיעת ראיות. על פי הסדר הטיעון, כתב האישום תוקן, הוסכם כי הנאשם יודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן ויורשע בעבירות שצוינו בו ויערך בעניינו תסקיר מבחן. עוד הוסכם, כי אם התסקיר יהיה חיובי, המאשימה תשקול בחיוב הסכמה להאריך עונש מאסר מותנה שתלוי ועומד נגד הנאשם וכי אם התסקיר שלילי, כל אחד מהצדדים יטען באופן חופשי לעונש.

6. תסקיר שירות המבחן שהוגש ביום 27.9.17, מלמד כי הנאשם בן 22, רווק, עצור עד תום ההליכים בתיק אחר וטרם מעצרו התגורר בבית הוריו ועבד במזנון. הנאשם בוגר 10 שנות לימוד ולאורך השנים התנהלותו במסגרות לימודיות אופיינה באלימות, שוטטות ושתיית אלכוהול. גם תפקודו התעסוקתי לאחר מכן התאפיין בחוסר יציבות. התסקיר עומד על מורכבות נסיבות חייו של הנאשם, שהוא בן למשפחה מרובת ילדים, אשר חלק מבני המשפחה בה סובלים מנכויות שונות. שירות המבחן, אשר מכיר את הנאשם מתיקים קודמים, עמד על הניסיונות שנעשו לאורך השנים לשלב במסגרות טיפוליות. ניסיונות אלה כשלו והוא נדון לעונשי מאסר ארוכים. הנאשם השתחרר ממאסרו האחרון לפני כשנה וחצי, ולתפיסתו מאז שחרורו, ערך שינוי בחייו וצועד באפיק שיקומי עצמאי, אך עושה שימוש מזדמן בסמים. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מתקשה להכיר בבעייתיות שבהתנהגותו, נוטה לאימפולסיביות ופועל באלימות כדרך להתמודד עם לחצים, מתקשה לקבל סמכות ולייצב את עצמו במסגרות. שירות המבחן העריך, כי הסיכון להישנות עבירות על ידי הנאשם הוא גבוה. הנאשם ביקש להשתלב בקהילה טיפולית במסגרת מעצרו. עם זאת, שירות המבחן התרשם, כי הנאשם אינו מבטא קושי סביב הדפוסים העבריינים והאלימים באישיותו וכי בקשתו לטיפול נובעת ממניעים חיצוניים. שירות המבחן העריך עוד, כי הנאשם חסר כוחות להשתלב בקהילה טיפולית סגורה ולא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

7. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם נפרד בגין כל אחד מהאישומים. כך, ביחס לאישום הראשון, ביקשה לקבוע מתחם שנע בין מאסר קצר לבין שמונה חודשי מאסר בפועל, ביחס לאישום השני, מתחם דומה וביחס לאישום השלישי, מתחם עונש הולם שנע בין מאסר מותנה לארבעה חודשי מאסר בפועל. המאשימה הדגישה את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, את עברו הפלילי המכביד, את הכישלונות לשלב את הנאשם במסגרות טיפוליות וביקשה לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל בן שמונה- עשר חודשים, להפעיל את עונש המאסר המותנה שעומד לחובתו וכן לגזור עליו מאסר מותנה ופיצוי לקורבן העבירה.

8. ב"כ הנאשם עמד על כך שהנאשם חסך מזמנו של בית המשפט בהודייתו בכתב האישום המתוקן וכי העבירות שביצע הנאשם לא הקימו סכנה ממשית לנפגעי העבירה. עוד טען ב"כ הנאשם, כי העובדה שהנאשם נעצר עד תום

ההליכים בתיק אחר, היא זו שמנעה מתסקיר המבחן להיות תסקיר חיובי, שכן בפני הנאשם לא עומדת אפשרות מעשית לפנות לאפיק שיקומי. ב"כ הנאשם ביקש להאריך את תקופת התנאי של עונש המאסר המותנה שתלוי ועומד נגד הנאשם תוך שעמד על נסיבות חייו המורכבות, הטרגדיה שחוותה משפחתו עם פטירת אחיו של הנאשם ומצבם הרפואי של יתר בני המשפחה.

9. הנאשם בדברו האחרון, אמר שמודע לעבירות הקשות שביצע, אך מעוניין לטפל בחייו, הודה שצריך טיפול והביע תקווה כי תינתן לו אפשרות לזכות בטיפול במסגרת בית-הסוהר.

מתחם העונש ההולם

10. הגם שב"כ הנאשם לא חלק על עתירתה של המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם נפרד בגין כל אחד מהאישומים, אני סבורה כי בחינת מכלול הנסיבות מחייבת קביעת מתחם עונש אחד בגין כלל האישומים; מדובר בעבירות שהנפגעים בהן הם אותם הנפגעים, בני משפחה אחת. העבירות בוצעו בתוך פרק זמן קצר בן מספר ימים, המעשים המתוארים באישומים השני והשלישי בוצעו באותו היום ומדובר בתוכנית עבריינית אחת. המעשים באישום השני קשורים בקשר הדוק למעשים המתוארים באישום הראשון והמעשים המתוארים באישום השלישי קשורים בקשר דומה למעשים המתוארים בשני האישומים שקדמו לו.

11. העבירות שביצע הנאשם פוגעות במגוון ערכים מוגנים ובהן שמירה על גופו של אדם, שמירה על בטחונו ועל פרטיותו בפרט כאשר מדובר בביתו - מבצרו.

12. הנאשם נכנס באישון לילה לביתם של המתלוננים, ניגש לאחד החדרים שבו לנו בני הבית, והכל כדי להפחיד ולהקניט את המתלוננים, כמתואר בכתב האישום. למרבה המזל, אירוע זה הסתיים ללא פגיעות בגוף ואולם כניסה של אדם לביתו של אחר, כאשר בני הבית שוהים במקום, ובפרט כשמדובר בשעת לילה, עשויה היתה בנקל להוביל לעימות אלים בין הצדדים.

13. המעשים שביצע הנאשם כמתואר באישום השני והשלישי, היה בהם כדי לפגוע עוד יותר בתחושת הביטחון של המתלוננים. דומה כי הנאשם הגיע אל המתלוננים בכל דרך - לביתם, בעת שהלכו ברחוב ואף התקשר לטלפון של אחד מבני הבית והטריד אותו בדברים שיש בהם כדי להפחיד ולהקניט. מעבר לדברי הפחדה והטרדה, הנאשם אף לא היסס לנקוט באלימות של ממש כמתואר באישום השני. למרבה המזל, תקיפה זו לא גרמה לחבלה, אך נקל לשער את הפחד והבהלה שאחזו בבנו של המתלונן כשראה את אביו מוכה לנגד עיניו, באמצע הרחוב ולאור יום.

14. אף אם האירוע המתואר באישום השני נעשה אגב פגישה מקרית בין הנאשם למתלוננים, הרי שהאירועים המתוארים באישום הראשון והשלישי, נעשו לאחר תכנון מוקדם.

15. לנוכח הנסיבות שפורטו, מידת הפגיעה של מעשיו של הנאשם בערכים המוגנים היא בינונית עד גבוהה.

16. בחינת רמת הענישה בפסיקה מלמדת, כי בגין מעשים דומים נגזרו עונשים מוחשיים שבין מאסר בעבודות שירות ועד מאסר ממושך בפועל. ראו רע"פ 4310/13 שדה נ' **מדינת ישראל** (27.8.13); רע"פ 2153/07 **עיאדה נ' מדינת ישראל** (8.3.07); רע"פ 1787/06 **צונה נ' מדינת ישראל** (10.7.06); ת"פ (רמ') 21496-07-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2.4.15); ת"פ (שלום ת"א) 19366-02-12 **מדינת ישראל נ' זונה** (14.10.12).

17. לנוכח האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין המעשים שביצע הנאשם בכלל האישומים מתחיל משישה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ומגיע עד לחמישה- עשר חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש המתאים לנאשם

18. הנאשם בן 22, ולחובתו חמש הרשעות קודמות בעבירות לא מעטות, שעניינן סמים, איומים, אלימות והיזק לרכוש. חרף גילו הצעיר של הנאשם, הוא ריצה כבר ארבעה עונשי מאסר לא קצרים ולמעשה שהה בבית הסוהר תקופה מצטברת של ארבעים ותשעה חודשים, כחמישית מתקופת חייו. יש לומר כי העבירות שבהן הורשע הנאשם בתיק זה בוצעו לאחר שהנאשם ריצה שני מאסרים, ולאחריהן הוסיף הנאשם וביצע עבירות נוספות שעליהן נשפט.

19. לא זו בלבד שעונשי המאסר שריצה הנאשם קודם לביצוע העבירות לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע את העבירות בתיק הנוכחי, אלא שגם עונשי מאסר מותנים שהיו תלויים ועומדים לחובתו, לא הרתיעו אותו מלעשות כן.

בת"פ 1473/09 של בית משפט השלום לנוער בירושלים, נגזר על הנאשם, שהורשע במסגרת צירוף תיקים בעבירות אלימות נגד הגוף, נגד הרכוש, סמים והפרת הוראה חוקית, עונש מאסר בפועל בן שנים- עשר חודשים, הופעל עונש מאסר מותנה בן שישה חודשים וכן נגזרו עליו שלושה עונשי מאסר מותנים המתייחסים לעבירות שונות. לענייננו רלבנטי עונש המאסר המותנה בן ארבעה חודשים שנגזר על הנאשם בגין עבירות אלימות נגד הגוף מסוג עוון. עונש מאסר מותנה זה שתוקפו למשך שלוש שנים מיום גזר הדין, 30.9.13, הוא בר הפעלה במקרה דנן.

20. ב"כ הנאשם עתר להארכת תוקפו של המאסר המותנה, ואולם מן הטעמים שיפורטו להלן, לא מצאתי כי ישנו נימוק המצדיק הימנעות מהפעלת המאסר המותנה.

21. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן סמוך מאד למועד שנקבע לשמיעת ראיות, ובכך, חסך במידה מסוימת, מזמנו של בית המשפט, וודאי חסך את עדותם של נפגעי העבירה. עם זאת, כפי שעולה מהתסקיר, ניכר כי הנאשם התקשה להבין ולהכיר את הבעייתיות שבהתנהגותו ומתקשה לבחון דפוסים אלימים המאפיינים אותו, ומשכך, וחרף דבריו לפני במסגרת הטיעונים לעונש, מכלול הנסיבות מלמד על קיומה של סכנה להישנות עבירות אלימות ומעשי עבירה אחרים מצד הנאשם. סכנה זו מתעצמת שעה שקיים רקע של שימוש לרעה של הנאשם בחומרים משני תודעה. על כן, מעבר לשיקולי הגנה על הציבור, נדרש לשקול בעניינו של הנאשם גם שיקולי הרתעה אישית, אשר יבואו לביטוי בתוך מתחם העונש ההולם.

22. אין בידי לקבל את טענת ב"כ הנאשם, לפיה עובדת מעצרו בתיק אחר, היא זו שגרמה לכך שלא ניתן ליתן בעניינו תסקיר חיובי. מתוך תסקיר שירות המבחן, עולה רצף של ניסיונות טיפוליים שבהם נקט שירות המבחן ביחס לנאשם מאז נעוריו. לאורך השנים, הנאשם דחה את היד שהושטה לו ולא השכיל לנצל הזדמנויות שניתנו לו לשקם את חייו. אף כעת התרשמות שירות המבחן היא, כי נכונותו של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי, היא פורמלית בלבד וקשורה לרצון להקל את תנאי מעצרו, אך אינה נובעת מתוך הבנה אמיתית של דפוסי ההתנהגות האלימים המושרשים בו.

23. אשר לאופן הפעלת המאסר המותנה, שקלתי את העובדה כי הנאשם ביצע את העבירות בתיק הנוכחי שבועות ספורים בלבד לאחר שנגזר עליו המאסר המותנה, וככל הנראה זמן קצר בלבד לאחר שחרורו מהכלא, ומשכך אין מקום לחרוג מן הכלל הקבוע בסעיף 58 לחוק העונשין, לפיו עונש המאסר המותנה יופעל במצטבר לעונש שייגזר על הנאשם בגין התיק הנוכחי.

24. מאז מועד ביצוע העבירות, חלפו כשלוש שנים. יש לומר, כי כתב האישום הוגש כארבעה חודשים לאחר ביצוע העבירות וחלק מדחיות הדיונים בתיק נבעו מטעמים שאינם קשורים בנאשם. משכך, לחלוף הזמן יינתן משקל מסוים במסגרת גזר הדין.

25. לנוכח האמור לעיל, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בחלקו הגבוה, אך לא העליון, של מתחם העונש ההולם ואני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שנים-עשר חודשי מאסר בפועל.

ב. עונש המאסר המותנה בן ארבעה חודשים שנגזר על הנאשם ביום 30.9.13 בת"פ 1473/09 של בית משפט השלום לנוער בירושלים יופעל במצטבר לעונש שנגזר.

בסך הכל ירצה הנאשם שישה- עשר חודשי מאסר בפועל.

ג. חמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ד. שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון או עבירת איומים או הסגת גבול כדי לעבור עבירה או הטרדה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב-1982.

ה. פיצוי למתלוננים עדי תביעה 1,2,3 בסך ₪ 500 לכל אחד. הפיצוי

עמוד 5

ישולם עד ליום 1.7.18.

26. המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ב' חשוון תשע"ח, 22 אוקטובר 2017, בנוכחות הצדדים.